

PRYZWYCZAJAĆ (4) *vb impf*

Oba a jasne.

inf przyzwyczajać (1). ◇ [*praes 1 sg* przyzwyczajam.] ◇ *praet 3 sg m* przyzwyczajął (2). ◇ *imp 3 sg* niechaj przyzwyczają (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. przyzwyczaić.

Wyrabiać w kimś lub w sobie, wpajać nawyk, obyczaj czegoś; assuefacere Modrz, Cn; adducere ad consuetudinem, consuefacere, consuescere, insuefacere, insuescere Cn [w tym: kogo, co (3)] (4) : [Przyzwyczaiał/ Assuefacio Volck Xxx.]

przyzwyczajając do czego (2): Do drugich rzeczy y w służbie Bożey [św. Piotr] przyzwyczaiał bráciey niechciał. *SkarŻyw 472 marg. Cf Ze zdaniem dopełnieniowym.*

przyzwyczajając czemu (1): Mocne dziecię oftrą woiną niechay fie nauczy łcisłego vbořtwa łkromnie łcierpieć/ [...] y żywot łwoy wpolu tak źimie iako y lećie łtrałliwym rzeczám niechay przizwyczaia. *KwiatKsiąź O3.*

cum inf (1): [św. Antoniusz] Reguły dołkonále bárzo chował/ y chować łobie poruczone/ przyzwyczaiał. *SkarŻyw 411.*

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Bo on [Solon] włzytkie ludźi w iedney Rzeczypolitey miełzkáiące/ przyzwyczaiał do tego/ áby fie włzytcy z dobrego powodzenia łásiádá łwego wesełili *ModrzBaz 77v.*

Formacje współrdzenne cf ZWYCZAIĆ.

Cf PRYZWYCZAJANY